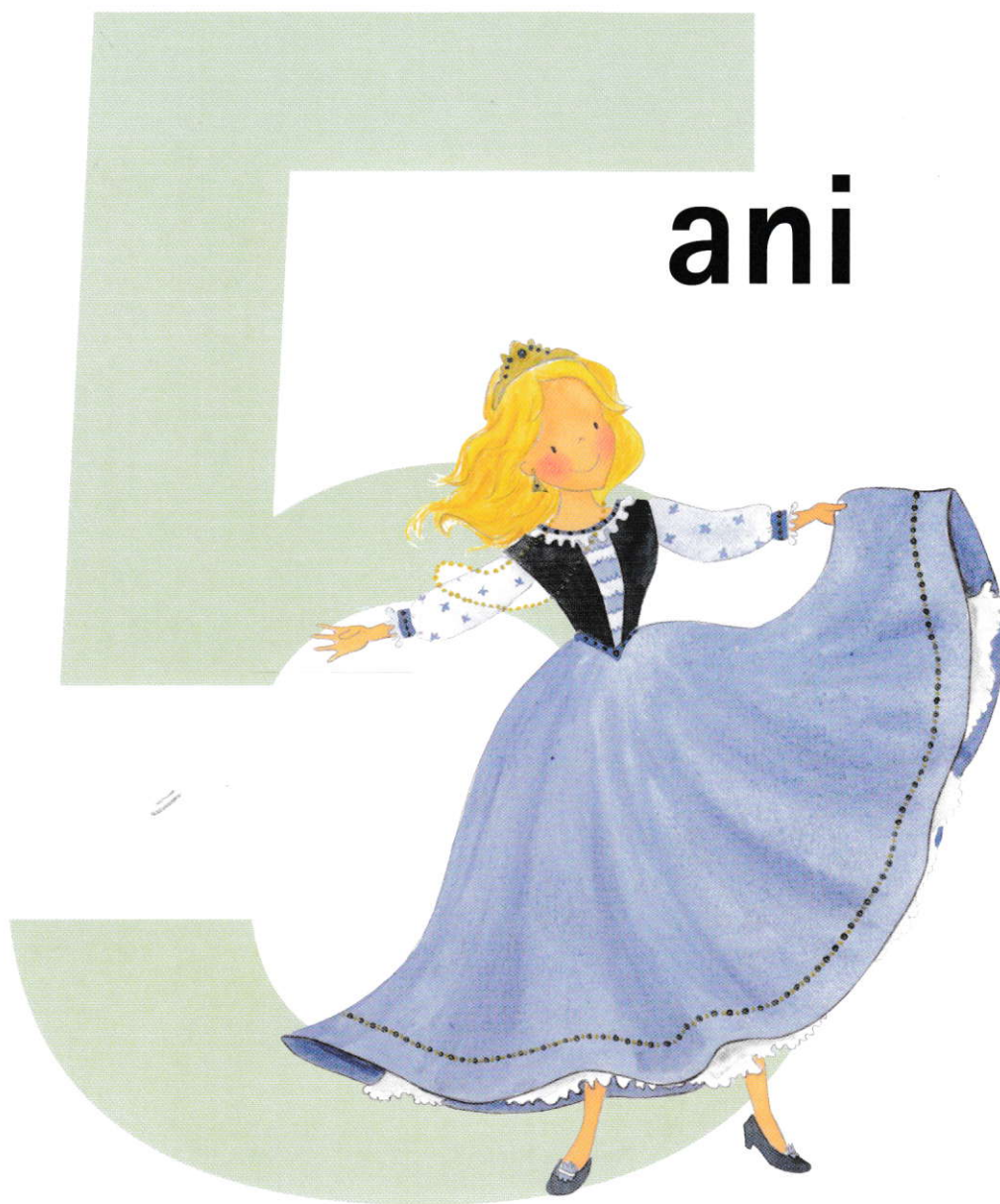

Povești de citit la

ani

GIRASOL

Albă-ca-Zăpada

12

după Frații Grimm

Hänsel și Gretel

38

după Frații Grimm

Prințesa și bobul de mazăre

54

după Hans Christian Andersen

Rapunzel

64

după Frații Grimm

Lăptăreasa

80

după Félix María de Samaniego

Fasolică

90

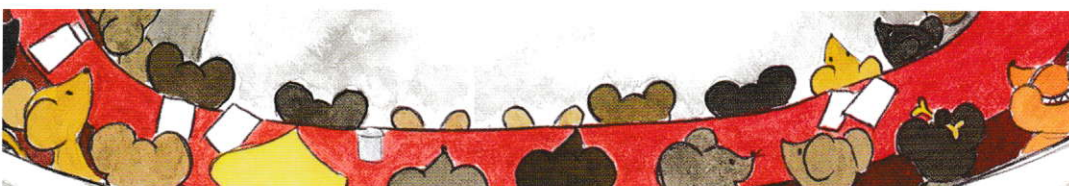
basm popular spaniol

Vulpea și strugurii

102

după Jean de La Fontaine

Sfatul șoriceilor

108

după Esop

Albă-ca-Zăpada

după Frații Grimm

A fost odată o regină care își dorea un copil mai mult decât orice pe lume. Într-o zi, în timp ce cosea așezată lângă fereastra din lemn de abanos, s-a înțepat cu acul într-un deget. Deoarece fereastra era deschisă, o picătură de sânge a căzut pe albul imaculat al zăpezii.

— Cât de mult mi-aș dori, a spus regina, să am o fetiță cu pielea albă ca zăpada, părul negru ca abanosul și buzele roșii ca sângele.

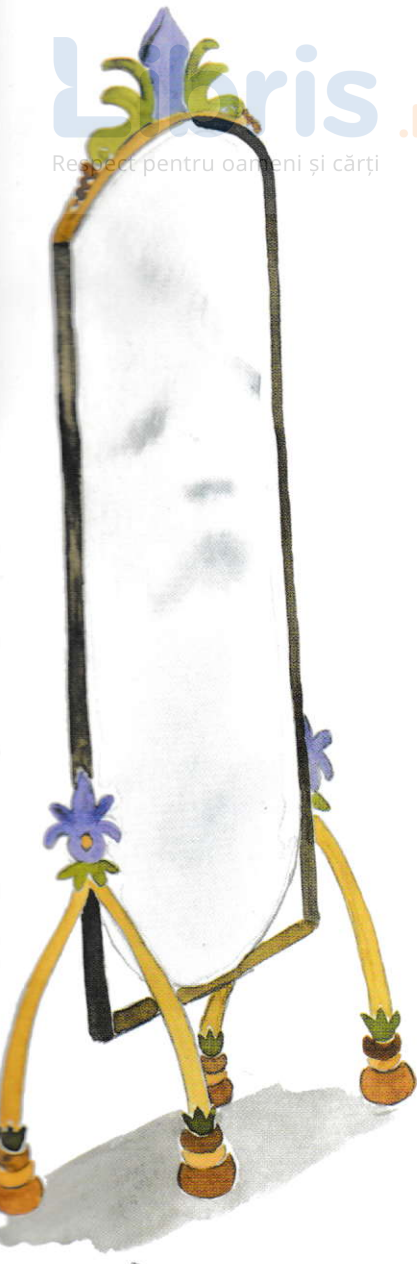
După câteva luni, ea a născut o fetiță foarte frumoasă, exact așa cum și-o dorise, căreia i-a pus numele Albă-ca-Zăpada.

Din păcate, la câteva zile după nașterea fetei, regina a murit. După un an, regele s-a recăsătorit cu o femeie foarte frumoasă, dar și foarte trufașă. Noua regină era preocupată de un singur lucru: să fie cea mai frumoasă femeie din lume.

Mama vitregă a Albei-ca-Zăpada avea o oglindă fermecată pe care o întreba în fiecare dimineață:

– Oglindă, oglinjoară,
cine e cea mai frumoasă
din țară?

Și oglinda îi răspundea:

— Regina mea, tu
ești cea mai frumoasă
din țară!

Dar pe măsură
ce treceau anii,
Albă-ca-Zăpada
devenea din ce în
ce mai frumoasă.

Astfel, a venit și ziua în care s-a
făcut mai frumoasă decât regina.

Într-o dimineață de primăvară,
regina s-a așezat în fața oglinzii și a
întrebat-o:

— Oglindă, oglinjoară, cine e cea
mai frumoasă din țară?

– Frumoasă ești, crăiasă, ca ziua luminoasă, dar Albă-ca-Zăpada e mult, mult mai frumoasă!

Furioasă, regina a fost cât pe ce să spargă oglinda fermecată. De atunci ura a început să-i cuprindă inima, până când a hotărât să scape de Albă-ca-Zăpada. A chemat un vânător și i-a spus:

– Vreau ca prințesa să piară.
Du-o în cel mai întunecat
colț al pădurii și ucide-o!

Și ca să fiu sigură că m-ai ascultat,
adu-mi inima ei.

Vânătorul a pornit să facă așa
cum i se poruncise. Dar când a ajuns
în pădure și se pregătea s-o omoare
pe Albă-ca-Zăpada, aceasta i-a spus:

– Te rog, cruță-mă! Promit să nu
mă mai întorc niciodată la palat.

Înduioșat de lacrimile
ei, vânătorul i-a
cruțat viața. Apoi, a vânat
o căprioară și i-a dus reginei
inima, spunându-i că este a Albei-
ca-Zăpada.

Rămasă singură în pădure, fetei i s-a
făcut frică. A început să meargă fără să
știe încotro. A mers și a tot mers, ore
în șir, și la căderea nopții a dat peste o
căsuță.

A bătut la ușă de
câteva ori și, cum
nimeni n-a răspuns, a intrat.
Înăuntru totul era minuscul.
Pe masă erau șapte farfurioare cu
mâncare, cu șapte lingurițe, șapte cuțitașe și șapte
furculițe. Albă-ca-Zăpada era foarte înfometată. A
mâncat câte puțin din fiecare farfurie și a băut câte un